

Kasse og Citorie. Paa disse tre Poster vilde man da hjælpe for den mindre bemidlede Del af Befolkningen dens Andel af omtrent 600,000 Rbd., og var det efter min Mening let at dække de 900,000 Rbd. ved en Indkomstskat, saa vilde det naturligvis være endnu lettere at dække det, som da blev tilbage. Jeg skal iøvrigt for Diebliffet ikke bemærke videre om denne Sag, men jeg har troet fra det Standpunkt, som jeg indtager, som den der i tidligere Sessjoner oftere har forlangt, at Krigstoldskatten skulde høves, at burde udtale mig om, hvorledes min Stilling var til dette Spørgsmaal for Diebliffet. Til disse saa Bemærkninger skal jeg her indskrænke mig.

Formanden: Paa Grund af Toldspørgsmaalets nære Sammenhæng med Finantslovsforlaget har jeg ikke troet det berettiget at hindre Fremkomsten af de Bemærkninger derom, som den ærede sidste Taler fremførte, men jeg turde dog minde ærede Medlemmer om, at da det ikke let kan tænkes, at der i Finantslovsforlaget vil blive gjort Forandringer i Toldsatserne, og da der samtidig foreligger et Forslag om en Toldreform, vil det ikke være rigtigt at gaa nærmere ind paa Toldspørgsmaalets Enkeltheder under denne Sags Behandling.

Winther: Jeg veed ikke, at jeg er gaaet ind paa Enkeltheder i Toldsatserne uden for at motivere den Sum, som jeg troede skulde tilveiebringes ad anden Vej. Af denne Grund nævnte jeg paa den ene Side tre og paa den anden Side andre tre Artikler, men det har paa ingen Maade været min Mening her at ville drøfte, hvorvidt det var rigtigt i nogen Henseende at forandre de egentlige Toldsatser; det var blot Krigstoldskattens Ophævelse, jeg her udtalte mig om. Maaſke har jeg været uheldig i denne Retning og er kommen videre ind derpaa, end det var min Hensigt, men jeg har som sagt ikke tænkt paa her at ville gaa ind paa de Forandringer, som jeg tror burde gøres med Hensyn til de enkelte Toldsatser.

Formanden: Det var ogsaa paa Grund deraf, at jeg ikke ansaa mig for berettiget til at sride ind, men jeg har dog ikke villet forsumme at give en almindelig Advarsel til det ærede Thing, for at ikke Forhandlingerne skulde forvirre sig ind paa et Omraade, hvorpaa de ikke burde komme ind idag.

Th. Nielsen: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, gjorde allerede opmærksom paa, at der er foregaaet Forandringer i Finantslovsforlaget, idet der nemlig er kommet 2 nye Paragrafer til, den ene paa Indtægtsfiden og den anden paa Udgiftsfiden. Jeg kan være enig med den ærede sidste Taler i, at dette er en heldig Forandring, og at det ialfald i Længden vil give en klarere Oversigt over vor hele finantsielle Stilling, som det ingenlunde er saa let en Sag at finde sig tilrette i. Den foreliggende Finantslovs ligner jo med denne Undtagelse de foregaaende som to Draaber Vand hinanden, og det kunde saaledes maaſke synes, at der ikke var ret Meget at sige til det foresagte Forslag. Ikke desto mindre har jeg adskillige Bemærkninger at fremkomme med, hvoraf maaſke endel tidligere ere udtalte, men Dufferne ere ikke flere Syldbest i saa Henseende, og jeg har den Opfattelse af vor Stilling, at vi sidde her for at udtale Befolkningens Duffer, saalænge indtil disse til sidst maatte ske Syldbest. — Jeg skal først give et lille Overblik over vor finantsielle Stilling, saaledes som jeg har opfattet den. For den sidste Krig, den 31te Marts 1863, skønner jeg ikke bedre, end at den finantsielle Stilling omtrent var saaledes: Vi havde en Gjæld af 57 Millioner Rigsdaler, men til Gjengjæld havde vi en Statsformue af 26 Millioner, og altsaa var vor virkelige Gjæld kun 31 Millioner. Dette er Kongeriget's Gjæld. For det samlede Monarki var Gjælden 95 Millioner; Reservesfondens Kapitaler og Aktiver vare vel omtrent 35 Millioner, og dette giver jo saa som Udslag, at Kongeriget dengang havde en Gjæld af 31 Millioner, naar Formuen fradroges. Jeg skønner nu ikke bedre, end at Stillingen er omtrent saaledes, naar det foreliggende Finantslovsforlag bliver ved-